

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 431/2009

z dnia 18 maja 2009 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 332/2002 ustanawiające instrument średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 308,

uwzględniając wniosek Komisji, przedstawiony po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Finansowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zasięg i nasilenie międzynarodowego kryzysu finansowego wpływa na potencjalne zapotrzebowanie na wspólnotową średnioterminową pomoc finansową w państwach członkowskich spoza strefy euro oraz wymaga znacznego podwyższenia określonego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 332/2002 ⁽³⁾ górnego limitu pozostałej łącznej wartości pożyczek, które mogą być udzielone państwu członkowskiemu z 25 mld EUR do 50 mld EUR.

(2) W świetle ostatnich doświadczeń w dziedzinie funkcjonowania średnioterminowej pomocy finansowej, należy doprecyzować zadania i kompetencje Komisji i zainteresowanych państw członkowskich, których dotyczy wdrażanie rozporządzenia (WE) nr 332/2002. Ponadto warunki przyznawania pomocy finansowej powinny zostać szczegółowo określone w protokole ustaleń, który ma być zawarty przez Komisję i zainteresowane państwa członkowskie.

(3) Należy również wyjaśnić zasady określające pewne aspekty zarządzania finansami w ramach wspólnotowej pomocy finansowej. Z uwagi na funkcjonalność należy zwrócić się do zainteresowanego państwa członkowskiego o umieszczanie otrzymanej pomocy finansowej na specjalnym rachunku prowadzonym przez jego krajowy bank centralny oraz o przekazywanie należnych sum za pośrednictwem rachunku Europejskiego Banku Centralnego na kilka dni przed terminem danej należności.

(4) Należyte zarządzanie środkami otrzymanymi w ramach wspólnotowej pomocy finansowej ma fundamentalne znaczenie. Dlatego też, bez uszczerbku dla art. 27 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w niniejszym rozporządzeniu należy przewidzieć możliwość przeprowadzenia przez Europejski Trybunał Obrachunkowy i Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF), gdy uznają to za konieczne, kontroli w państwach członkowskich otrzymujących średnioterminową wspólnotową pomoc finansową; jak zostało już przewidziane w istniejących umowach pożyczki.

(5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 332/2002.

(6) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć natychmiastowe zastosowanie do każdej nowej umowy pożyczki, a do istniejących umów z chwilą dokonania ich zmiany, jeśli zmiana taka zostanie dokonana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 332/2002 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Pozostała łączna wartość pożyczek, które mają być udzielone państwom członkowskim w ramach tego instrumentu, ograniczona jest co do zasady do 50 mld EUR”;

⁽¹⁾ Opinia z dnia 24 kwietnia 2009 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia z dnia 20 kwietnia 2009 r. (Dz.U. C 106 z 8.5.2009, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 53 z 23.2.2002, s. 1.

2) art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwo członkowskie ubiegające się o średnioterminową pomoc finansową omawia z Komisją ocenę swoich potrzeb finansowych oraz przedkłada Komisji i Komitetowi Ekonomiczno-Finansowemu projekt programu dostosowawczego. Po zbadaniu sytuacji w zainteresowanym państwie członkowskim oraz programu dostosowawczego przedstawionego na poparcie wniosku Rada podejmuje, z zasady podczas danego spotkania, decyzję:

- a) o przyznaniu lub nie pożyczki lub odpowiedniego instrumentu finansowania, o jego wartości i średnim okresie trwania;
- b) o warunkach polityki gospodarczej związanych ze średnioterminową pomocą finansową, mających na celu przywrócenie lub zapewnienie trwałej sytuacji w zakresie bilansu płatniczego;
- c) o sposobach wypłaty pożyczki lub instrumentu finansowania, którego udostępnianie lub pobieranie z zasady odbywać się będzie w formie kolejnych rat, przy czym udostępnianie każdej raty uzależnione będzie od weryfikacji wyników realizacji programu pod względem określonych celów.”;

3) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 3a

Komisja wraz z zainteresowanym państwem członkowskim sporządzają protokół ustaleń, w którym szczegółowo określają warunki ustanowione przez Radę zgodnie z art. 3. Komisja przekazuje protokół ustaleń Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.”;

4) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Komisja podejmuje niezbędne środki w celu weryfikowania w regularnych odstępach czasu, przy współpracy z Komitetem Ekonomiczno-Finansowym, czy polityka gospodarcza państwa członkowskiego otrzymującego pożyczkę ze Wspólnoty jest zgodna z programem dostosowawczym, ze wszelkimi innymi warunkami ustanowionymi przez Radę zgodnie z art. 3 oraz z protokołem ustaleń, o którym mowa w art. 3a. W tym celu państwo członkowskie udostępnia Komisji wszelkie niezbędne informacje i w pełni z nią współpracuje. Na podstawie ustaleń takiej wery-

fikacji Komisja, po wydaniu opinii przez Komitet Ekonomiczno-Finansowy, decyduje o udostępnieniu kolejnych rat.

Rada podejmie decyzję w sprawie dostosowań, jakie należy wprowadzić do wstępnych warunków polityki gospodarczej.”;

5) w art. 7 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Zainteresowane państwo członkowskie otwiera specjalny rachunek prowadzony przez swój krajowy bank centralny do celów zarządzania średnioterminową wspólnotową pomocą finansową. Zainteresowane państwo członkowskie przekazuje należną z tytułu otrzymanej pożyczki kwotę główną wraz z należnymi odsetkami na rachunek Europejskiego Banku Centralnego na siedem dni roboczych przed upływem terminu danej należności, wedle wytycznych TARGET2 (*).

(*) Zgodnie z definicją zawartą w wytycznych Europejskiego Banku Centralnego EBC/2007/2 z dnia 26 kwietnia 2007 r. w sprawie transeuropejskiego zautomatyzowanego błyskawicznego systemu rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym (TARGET2) (Dz.U. L 237 z 8.9.2007, s. 1).”;

6) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 9a

Bez uszczerbku dla art. 27 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, Europejski Trybunał Obrachunkowy ma prawo przeprowadzać w państwie członkowskim otrzymującym średnioterminową wspólnotową pomoc finansową wszelkie kontrole lub audyty finansowe, jakie uzna za niezbędne w kontekście zarządzania tą pomocą. Komisja, w tym Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych, mają zatem prawo kierowania swoich urzędników lub należycie upoważnionych przedstawicieli do przeprowadzenia w państwach członkowskich otrzymujących średnioterminową wspólnotową pomoc finansową wszelkich technicznych lub finansowych kontroli lub audytów, które uzna za niezbędne w kontekście zarządzania tą pomocą.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 maja 2009 r.

W imieniu Rady
J. KOHOUT
Przewodniczący